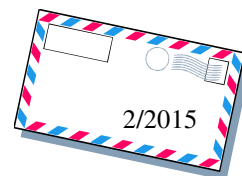


Mesagerul păcii



Mai dă mărturie creația despre un Creator?

Creștinii spun mereu că Dumnezeu a creat acest pământ. Dar se mai poate vedea de fapt ceva din slava Creatorului? Aproape peste tot se aud plângeri cu privire la pagubele aduse naturii. De ani de zile se scrie despre păduri, plante și animale bolnave și despre oameni bolnavi. Se mai poate într-adevăr vedea ceva din Dumnezeu-Creatorul?

Pentru că ne încredem în afirmațiile Bibliei ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu, credința noastră nu poate fi distrusă prin observațiile noastre... Iar în Biblie citim: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul“ (Geneza 1.1). Dumnezeu este într-adevăr Creatorul întregului univers. Cuvântul lui Dumnezeu face referire cu aceasta și la Domnul Isus: „Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute... Toate au fost făcute prin El și pentru El“ (Coloseni 1.16). La această afirmație ținem tare.

Dar cum se face că în unele părți creația este foarte sărăcăcioasă și mizerabilă? Răspunsul îl găsim în Romani 8: „Dar știm că până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii“ (versetul 22). Din versetul 20 înțelegem că aceste suferințe ale creației au venit prin căderea în păcat. Cu alte cuvinte: nu Dumnezeu este răspunzător de dezastrul din mediul înconjurător și de pagubele din natură, ci noi oamenii. Prin păcatele noastre tragem totul în jos. Creația nu poate face nimic în acest sens. Dar ea suferă împreună cu noi, care ne amintim permanent prin ruina corporală și spirituală de căderea în păcat.

Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu – lucrurile nu vor rămâne așa. Dumnezeu va aduce lucrurile într-o ordine minunată.

Pavel scrie despre aceasta în Romani 8.19: însănătoșirea creației va avea loc într-o clipită. Ea va avea loc după ce noi vom fi răpiți la cer și vom veni cu Domnul Isus din cer pe pământ. Atunci va începe Împărăția Sa de o mie de ani. Și creația va putea să respire ușurată. Timpul ei de durere sub păcat, de mai mult de 6.000 de ani, se va încheia o dată pentru totdeauna.

Nu se mai poate totuși astăzi recunoaște nimic din slava Creatorului? O, ba da! Trebuie doar să te uiți la fiecare organ al unui corp omenesc sănătos; și la acțiunea minunată a mădulelor unele cu altele. Atunci recunoaștem ceva din slava lui Dumnezeu în creație. Chiar și numai ochiul nostru omenesc este un astfel de indiciu. Dar și lumea animalelor și a plantelor este plină de dovezi impresionante despre măreția lui Dumnezeu. Căci – mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu! – nu este totul distrus și putem admira marile minuni în creație și să-L slăvim pe Dumnezeul-Creator!

„Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui“ (Psalm 19.2). Dumnezeu nu a eșuat. Omul a stricat multe. Dar Dumnezeu va înnoi într-un mod minunat lucrurile la începutul Împărăției de o mie de ani. Atunci, întreaga creație va străluci într-o strălucire de neimaginat.

„El a făcut Ursul mare, luceafărul de seară și Ralițele, și stelele din ținuturile de miazăzi.“

Iov 9.9

„Căutați pe Domnul, ... El a făcut Cloșca cu pui și Orionul...“

Amos 5.6, 8

Mai mult decât o ceașcă de cafea

Despre scopul ceștii de cafea și existența omului

Să ne imaginăm o ceașcă de cafea! Ea poate arăta foarte diferit. Există cești într-o culoare, colorate și cu texte pe ele. Apoi există cești de cafea mici și cești de cafea mari. Există cești cu o toartă mică, ornamentată cu înflorituri, iar altele au o toartă pe care o poți ține bine. Oricât de diferite pot fi ceștile – în câteva puncte sunt toate la fel: toate sunt mai mult sau mai puțin rotunde, au o anumită înălțime, o bază, o toartă și pot fi umplute cu cafea.

S-ar putea pune întrebarea: ce sens are o ceașcă de cafea? Sau altfel spus: cu ce scop a fost fabricată o ceașcă? Pentru ca să fie pusă în dulapul din stânga în bucătărie, pe raftul de sus în rândul din dreapta? Sau mai bine, să stea pe o tavă? Dacă ne gândim astfel, am putea ajunge la gândul că o ceașcă de cafea a fost fabricată, pentru ca să poată fi umplută cu cafea. Dar ce folos ar fi dacă ar fi turnată cafea fierbinte în ceașcă și aceasta ar fi lăsată neatinsă acolo? Ce ar avea ceașca din faptul că ar fi luată cu conținutul ei de pe tavă și ar fi pusă pe o masă?

Toate acestea nu au niciun sens. Ceașca de cafea își împlinește scopul ei când ea este umplută cu cafea și cineva o bea.

Dacă noi oamenii ne comparăm cu această ceașcă de cafea, observăm câteva paralele. Pe de o parte, toți oamenii sunt unicate. Avem diferite culori de păr, de piele, de ochi, suntem diferiți ca înălțime și avem diferite capacități. Pe de altă parte suntem însă foarte asemănători: capul cu ochi, nas, urechi și gură este sus, brațele și picioarele se află de regulă la toți pe același loc.

Așa ca la ceașca de cafea, sensul și scopul unui om nu poate fi să stea în picioare, să șadă sau să stea culcat undeva în istoria lumii. Descoperitorul și Creatorul omului, Dumnezeu, l-a creat pe om cu un scop mult mai mare. Omul se apropie mai mult de acest scop, când își recunoaște păcatele sale și îl primește pe Isus Hristos în credință: Dumnezeu umple inima noastră cu dragostea Sa, în timp ce ne dă Duhul Sfânt: „Pocăiți-vă, le-a zis Petru, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh“ (Faptele

Apostolilor 2.38); „Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat“ (Romani 5.5).

Scopul ceștii începe în momentul când este umplută cu cafea, pentru ca cineva să poată bea și savura cafeaua. Duhul Sfânt are multe activități și funcții, pe care le realizează în cel credincios. Dar ce „plăcere“ are Dumnezeu, când Duhul lui Dumnezeu locuiește în credincios? În Isaia 43.7 citim că am fost creați spre slava lui Dumnezeu. Dacă ne gândim la aceasta, recunoaștem că Duhul Sfânt vrea să ne conducă într-acolo, încât să-L onorăm pe Dumnezeu și pe Fiul Său:

Duhul Sfânt ne explică Scripturile, care mărturisesc despre Domnul Isus (Ioan 5.39; 14.26): „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine“; „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.“ Domnul spune în Ioan 16.14 despre Duhul Sfânt: „El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.“ Dumnezeu dorește ca Fiul Său să devină mare pentru noi și să-L onorăm (Ioan 5.22-23). Pentru această dorință, El ne-a dat Duhul Sfânt!

De la moartea Domnului Isus, oamenii nu îi mai aduc lui Dumnezeu jertfe de animale, ci „jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos“ (1 Petru 2.5).

Dumnezeu ne-a dat Duhul și dorește să savureze roadele.

Ceașca de cafea și-a greșit scopul, dacă este folosită cel mult pentru a fi umplută cu cafea, pentru ca apoi să stea până când nimeni nu mai vrea să o bea. Cum arată viața noastră? Suntem mulțumiți că o dată cu Duhul Sfânt am primit și viața veșnică, și rămânem la atât? Sau este dorința noastră ca prin preocuparea cu Cuvântul lui Dumnezeu să-L cunoaștem mai bine pe Domnul nostru și să avem părtășie cu Dumnezeu prin observarea frumuseților Fiului Său? Lui Dumnezeu îi place dacă facem acest lucru – aceasta este pentru El adevărată „plăcere“. Ceașca de cafea se va goli cândva, dar Duhul Sfânt va rămâne veșnic la cei răscumpărați. Și cu El, și puterea nesfârșită, dumnezeiască! Duhul lui Dumnezeu nu acționează în noi o diminuare a folosului și a bucuriei pentru Dumnezeu, ci contrariul: o creștere permanentă.